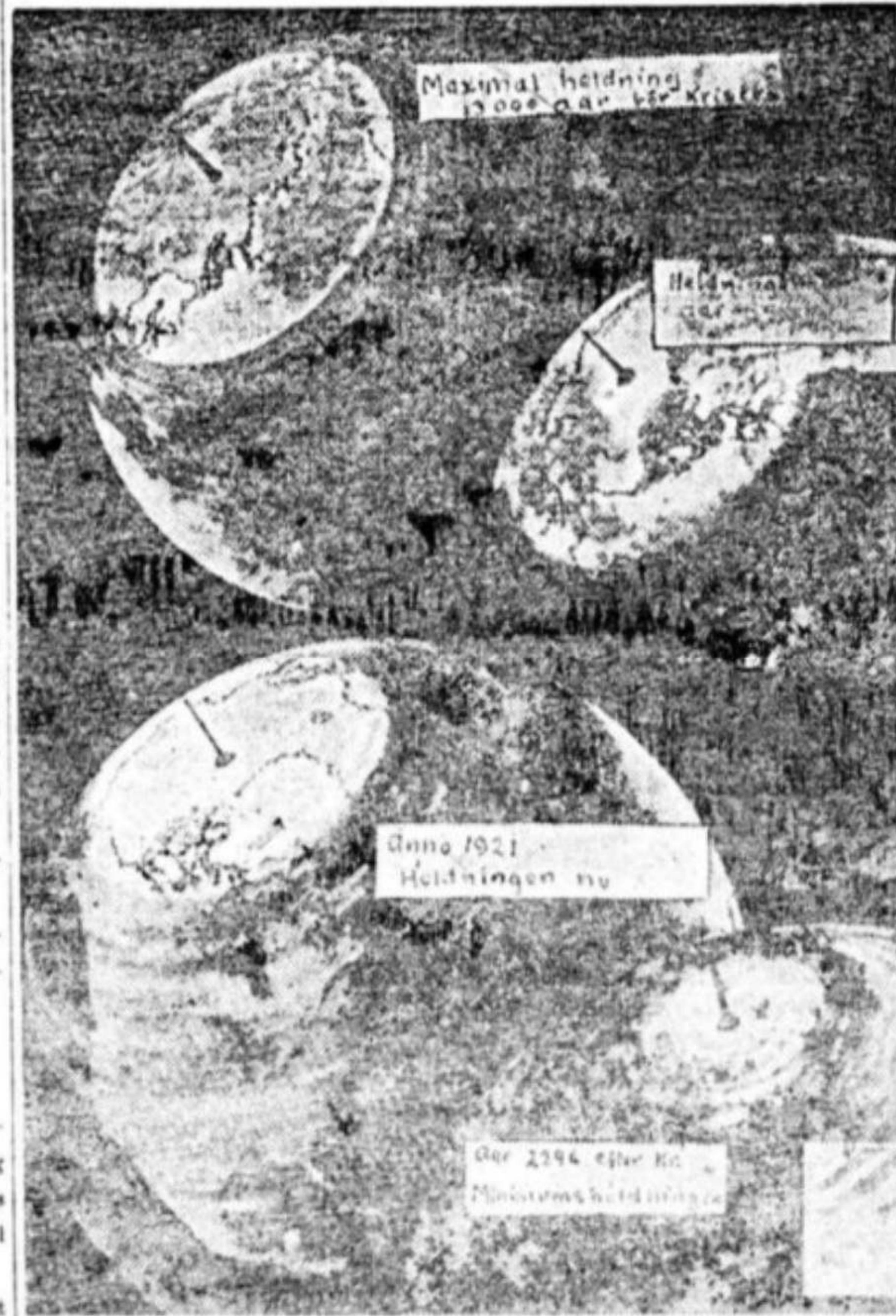

Hvorfor bliver vinteren stadig milder?

Jordens akse holder mindre og mindre.

Den overordentlig milde høst og begyndelsen af vinteren er et fænomen, som har optaget mange mennesker. Det kan være af interesse at læse, hvad en engelsk videnskabsmand skriver om dette spørgsmål. Den kendte Herren Bolton har i en artikel fremsat følgende forklaring:

At der er en eller anden skjult kraft, som arbejder, og som gør vinteren mildere og milder i begge de tempererede zoner, bevises af mange ting: f. eks. det at isen trækker sig tilbage ved begge poler (nogen engelsk mil pr. år ved Sydpolen), og at de store isbræer i Schweiz, Alaska og Himalaya stadig bliver mindre. Disse fænomener daaner på sin side bevismateriale for geologiske teorier om, naar den sidste istid var. At isen trækker sig tilbage er en udvendig følge af, at Jordens holdning på sin side stadig gradvis tager af, hvad man ved, at den har gjort i de sidste 3000 år. Da vore nærlænder er en følge af, at Jordens akse ikke er perpendicular,

er det tydelig, at jo mere akseen holder, jo større er forskellen mellem nærlænderne.

Den nye teori, som også bliver bekræftet fra arkæologisk og andet videnskabelig hold, gør ud på, at akseen nær en maksimal holdning hvert 31,756de år. Denne holdning er på 23 grader, med 23½° nu. Når Jordens holdning når sin maksimale holdning, gør isgrænsen helt ned til England, og alt land indenfor denne grænse er dækket med mange hundrede meter tyk is. Det er denne periode som kaldes istiden. Ved beregninger, som er foretaget i Amerika og Sverige, har man fundet ud, at man for ca. 15.000 år siden var midt oppe i den. Efter beregningen skulle da samtidig Jordens have sin maksimale holdning. Siden har som nævnt holdningen gradvis taget af, og det vil den fortælle at gøre til år 2296, da den vil have nået sin minimumsholdning. Isbæltens om polerne følger nødigt mod, og som følge heraf bliver vinteren stadig varmere i de

tempererede zoner, og strøgene nærmere polerne bliver mere og mere beboelige.

Iudenfor et belte 15 grader fra Nordpolen har man fundet rester af skogs, som eksisterede før istiden. Det vil sige, at når man i næst 2296 har nået minimum, så vil det nordlige Kanada, Sibirien og andre lande nær polen være dyrkbare.

Det er ikke vanskeligt at tenke sig, siger den engelske videnskabsmand, at skjænt den gradvis reduktion i holdningen hidtil har foregået meget langsomt, så har nu forskellige faktorer sat ind og bevirker, at man kan merke en tydelig forskel i løbet af en levetid.

Konsekvensen af denne teori må være, at man i næst 16.052 efter Kristi fødsel er midt oppe i en ny istid. Det er godt, at den ikke kommer til at afgøre vor tid synderlig.

Nu — det kan være vanskeligt at begynde diskussion om hr. Boltons teori. Men vi har henvendt os til en af vores meteorologer for at få høre, om der ikke også findes en mere overbevagende grund til mildvedret.

— Jo, svarer han, disse kalde- og varmepérioderne er nokså almindelige. Men det kan ikke negeres, at den periode, vi nu har været inde i, er rent eksceptionel. Det skyldes det høje lufttryk eller hvirvelcentrum, som har gæstet over Skandinavien. Vi får nu nogen kalde dage, men efter et sandsynligt kommer vi ind i nok en varme-perioda. Der er nu en hvirvel i Atlanterhavet, som sandsynligt kommer til at gå over Nord-Norge, hvilket vil sige det samme som, at vi får varme sydvestlig vind.